

Krisztus követői és a miénk... - Heti biztató üzenetek 10.

„Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát; mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok. Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is. Ti is tudjátok, hogyan éltünk közöttetek, a ti érdeketekben, ti pedig a mi követőinkké lettetek, és az Úrúi, amikor sok zaklatás ellenére a Szentlélek örömeivel fogadtátok be az ígét.”

Mennyi idő kell az eredményes munkához? Lehetséges néhány hét alatt csodát tenni? Pálnak Thesszalonikában nagyjából 3-4 hete volt. Tartott biztosan 3 beszédet, beszélgetett emberekkel. De három hét után viszont mennie kellett, mert elzavarták, az életére törtek. Mégis az egyik legnagyobb gyülekezet ott jött létre, amelynek hite beragyogta az egész görög világot. Mi történt ott?

Egyfelől Thesszalonikában Pál előkészített talajt talált. Azt érezte, hogy az emberekben nem kell legyőznie az ellenállást, nem kell kitalálnia, hogy hogyan mondja másképp, mit mondjon, mit csináljon, hogyan puhítsa meg őket. Az Ő szívükben és lelkükben nem ellenállás volt, hanem befogadás. Isten már munkálkodott, mielőtt Pál odaért volna, és jó erre gondolnunk, ha talán nem kapunk túl sok időt és komoly eredményt várunk tőlünk, hogy bízhatunk a mennyei előkészítésben!

Ezen kívül az Úr nem csak előkészít, hanem velünk van a tanításban is. Néha talán érezzük, hogy talán most többet is sikerült átadni. Nem csupán az anyagot, a szavakat, hanem azt a szellemiséget is, ami itt bennünket meghatároz. Amitől a mi iskolánk egyedi és különleges. Különleges ajándék erővel szólni, ha megadja Isten, hogy nem erőlködök, hanem árad belőlem valami, és sokkal inkább valaki és ez viszi igazán mélyre az üzenetet, hihetek benne, hogy a rövid idő ellenére is lesz eredmény.

Valamint látnak is bennünket. Nemcsak a tanárt, hanem az ember is. Pálék korában a tanítók éppúgy életközösségben voltak gyülekezetükkel, mint napjaink papjai és lelkészei. Számukra ez lehetőség volt és nem megterhelés. Lehetőség arra, hogy látva őket is sokan meggyőződjenek arról: így is lehet élni, még akkor is, ha ez kockázatos, sőt egyenesen veszélyes. Pált magát is üldözték. Rettegett is, hogy nem rombolja-e le az ígéretes kezdetet az a lelki megrázkódtatás, amit hirtelen távozásuk okoz.

Lerombolta-e? Csöppet sem. A közösség bizonyította terhelhetőségét, kitartását, s képes volt a hitremény-szeretet lelki alapvető hármását nagyszerű módon megvalósítani. Hitből munkálkodni, szeretetből fáradozni, s a reménységben kitartóan megmaradni. Miközben ez egy fokozás az eredetiben, felhívja valamire a figyelmünket. Hitből dolgozni, szeretetből győtrődni és a reménységben megmaradni a boldogság és a siker és a bizalom útja. Hiszen amikor elkezdem, amikor dolgozni kezdek az ügyön, hinnem kell – Istenben elsősorban, de az ügyben és önmagamban is. Amikor az egész keménnyé válik, gyötrelmessé, izzasztóvá, s kezdek elkészülni talán erőmmel, akkor kell átjárnia lelkemet az ügy iránti szeretetnek. És amikor kezdem elveszíteni kitartásomat akkor kell a reménységnek átjárnia. Mi lesz a vége? Az, hogy láthatóvá válik az ige gyümölcsbe borulása az életünkben.